

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 006753 18 UŽ
Banja Luka, 05.07.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Smiljane Mrše predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Margarete Nikić u upravnom sporu po tužbi tužioca M.S., zastupanog po punomoćniku O.J. advokatu iz Z., protiv akta tužene Republičke uprave ... broj ... od 14.02.2018. godine u predmetu izlaganja na javni uvid podataka o nekretninama, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 006753 18 U od 25.04.2018. godine, u sjednici održanoj dana 05.07.2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se uvažava rješenje Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 006753 18 U od 25.04.2018. godine se ukida i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak.

O zahtjevu tužioca za naknadu troškova za sastav i podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje odlučuje Okružni sud u Bijeljini.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem je utvrđeno da je tužba u ovoj upravnoj stvari povučena, a podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta tuženog kojim je odbijena žalba tužioca protiv zaključka PJ Z., Komisije ... broj ... od 04.12.2017. godine i rješenja isti broj od 16.10.2017. godine, donesenim u postupku izlaganja na javni uvid podataka premjera i katastra nepokretnosti.

U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je da nema osnova za odlučivanje o zahtjevu tužioca za naknadu troškova pokretanja upravnog spora, jer da se povučena tužba u smislu odredbe člana 59. stav 8. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03-61/13, u daljem tekstu: ZPP) smatra kao da nije bila ni podnijeta.

Blagovremeno podnesenom žalbom tužilac osporava zakonitost pobijanog rješenja i navodi da u izreci istog nije odlučeno u troškovima postupka, već da je samo u obrazloženju rješenja navedeno da sud nije odlučivao o tako postavljenom zahtjevu iz razloga što je tužilac povukao tužbu. Smatra da je to rješenje nepotpuno i sadržaj njegovog obrazloženja suprotan odredbi člana 33. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS) i člana 49. stav 4. istog zakona kojim je propisano da sud odlukom kojom okončava postupak u upravnom sporu odlučuje ko snosi troškove postupka i koliko oni iznose. Zaključak suda da nema osnova odlučivanje o troškovima postupka zbog povlačenja tužbe, je suprotan odredbi člana 49. stav 4. ZUS pa je rješenje i nezakonito. Navodi da je

tužena nakon podnošenja tužbe donijela rješenje kojim je u suštini uvažila sve njegove prigovore istaknute u prethodnom prvostepenom i žalbenom postupku, što je bio i razlog povlačenja tužbe. Iako se prema odredbi člana 59. ZPP, na koju se poziva nižestepeni sud, smatra da povučena tužba, kao da i nije bila podnijeta, te da se ponovo može podnijeti, da je tužbeni u konkretnom slučaju pristao na povlačenje tužbe, ali da bez obzira na navedeno nižestepeni sud morao odlučiti o njegovom zahtjevu za naknadu troškova upravnog spora, zbog čega je neispravan stav suda da nije bilo uslova za odlučivanje o troškovima postupka. Ukazuje na sadržaj odredbe člana 390. stav 1. i u vezi sa članom 389. ZPP iz kojih jasno proizlazi da je u slučaju povlačenja tužbe tuženi dužan nadoknaditi troškove postupka, ako su oni prouzrokovani njegovom krivicom ili slučajem, a što nije sporno u konkretnom slučaju, s obzirom da je on povukao tužbu nakon što je tuženi otklonio nepravilnosti na koje je ukazao. Predlaže da se žalba usvoji, rješenje nižestepenog suda preinači tako da se tuženi obaveže da mu nadoknadi troškove upravnog spora navedene u tužbi i podnesku od 10.04.2018. godine uvećane za iznos od 1.053,00 KM na ime sastava žalbe prema priloženom troškovniku kao i taksu na žalbu koju odredi sud ili da rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Tužena u odgovoru na žalbu predlaže da se žalba odbije kao neosnovana ukazujući sudu da je njen račun strogo namjenske prirode s obzirom da njegova sredstva čine sredstva prikupljena od naknada za vršenje usluga premjera i korištenje podataka katastra nepokretnosti i ne mogu se koristiti u druge svrhe osim navedene, a koja je propisana članom 6. Zakona o naknadama za vršenje usluga premjera i korištenja podataka katastra nepokretnosti i katastra zemljišta („Službeni glasnik RS“ broj: 91/09). Takođe navodi da uprava nema svojstvo pravnog lica pa da slijedom tome ne može biti obavezana na plaćanje troškova te da ona kao i sve druge republičke institucije sva izvršenja po presudama dostavljaju Ministarstvu ... na izvršenje i do sada su ta sredstva isplaćivana sa posebnog računa trezora.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev i pobijano rješenje po odredbama člana 39. ZUS, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pobijanim rješenjem kako je naprijed navedeno u smislu odredbe člana 59. stav 1. i 3. ZPP sud je utvrdio da je tužba povučena, pa je u smislu stava 8. te odredbe zaključio da nema osnova za odlučivanje o zahtjevu tužioca za naknadu troškova pokretanja upravnog spora, jer da se povučena tužba smatra kao da nije bila ni podnijeta.

Prema odredbi člana 49. ZUS troškovi u upravnim sporovima su izdaci učinjeni povodom upravnog spora od njegovog pokretanja do njegovog završetka, a obuhvataju nagradu za rad advokata i drugih lica kojima ZPP priznaje pravo na nagradu. Ko snosi troškove postupka i koliko oni iznose odlučuje sud odlukom kojom okončava postupak.

U tužbi kojom je pokrenuo ovaj upravni spor tužilac je postavio zahtjev za troškove postupka za sastav tužbe u iznosu od 702,00 KM i troškove sudske takse, a prema dostavljenom troškovniku, a u podnesku od 10.04.2018. godine kojim je obavijestio sud da povlači tužbu, jer je nakon njenog podnošenja prvostepeni organ donio rješenje broj ... od 30.03.2018. godine kojim je utvrđen sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti broj 597 k.o. K., a takođe da je donesen i zaključak broj ... od 07.03.2018. godine kojim se obustavlja postupak za raspravljanje uzurpacije, što ukazuje da je tuženi otklonio sve nepravilnosti u predmetnom postupku izlaganja, zbog kojih je on bio prinuđen da pokretne

upravni spor, a što sada predstavlja razlog za povlačenje tužbe. Takođe je naveo da mu pripadaju troškovi postupka koji su već nastali, a koje je postavio i u tužbi i sastoje se od sastava tužbe po punomoćniku uvećanom za iznos PDV od 17% u ukupnom iznos od 702,00 KM kao i troškove takse na tužbu u iznosu koji odredi sud.

Iako je predmetni postupak okončan povlačenjem podnesene tužbe, to je pogrešno nižestepeni sud zaključio da je to razlog zbog kojeg nema osnova za odlučivanje o troškovima postupka, odnosno da tužilac nema pravo na naknadu troškova postupka zbog povlačenja tužbe, jer se povučena tužba smatra kao da nije ni podnijeta. Međutim, pokretanje ovog upravnog spora je, na što tužilac osnovano ukazuje, posljedica neprihvatanja njegovih prigovora istaknutih u postupka izlaganja na javni uvid nepokretnosti, a kasnije istaknutih u žalbi, koja je odbijena osporenim aktom, a koji prigovori su nakon podnošenja tužbe i usvojeni, što ukazuje da su isti bili osnovani i što ukazuje da je postupanje tužene bilo nezakonito, a podnošenje tužbe posljedica tog nezakonitog postupanja.

Iz tog razloga je pogrešno nižestepeni sud zaključio da nema osnova da odluči o zahtjevu tužioca za naknadu troškova postupka upravnog spora te se pogrešno pozvao na odredbu člana 59. stav 8. ZPP, jer se u takvoj situaciji ima primijeniti odredba člana 391. stav 1. toga zakona kojom je propisano da tužilac koji povuče tužbu je dužan protivnoj stranci nadoknaditi parnične troškove, osim ako je povlačenje tužbe uslijedilo nakon ispunjena zahtjeva od strane tuženog što je u konkretnoj stvari slučaj i na šta tužilac osnovano ukazuje.

Proizlazi da pobijanim rješenjem nije odlučeno o svim zahtjevima tužioca, a obrazloženje rješenja koje se odnosi na odluku o troškovima postupka nije sačinjeno u skladu sa članom 33. stav 1. ZUS te u vezi sa članom 191. stav 4. ZPP koji se u upravnom sporu primijenjuje na osnovu člana 48. ZUS.

Kod takvog stanja stvari po ocjeni ovog suda u pobijanom rješenju ostvareni su razlozi iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca uvažava na osnovu člana 40. stav 1. i 2. toga zakona, i pobijano rješenje ukida na način naveden u izreci te se u smislu stava 3. iste odredbe ZUS predmet vraća nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Odluka o troškovima spora iz stava 2. izreke rješenja se zasniva na odredbi člana 49. stav 4. ZUS i u vezi sa članom 397. stav 3. ZPP.

Zapisničar
Margareta Nikić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić